

LA CAMPANA DE GRACIA

LAS ELECCIONS.

Si volen la federal, votin aquestos ciutadans y no se n' empanedirán.

Avuy dia de la elecció, fidel òrgano del partit, no podem menos que subjectarnos á la honrosa candidatura que 'l partit s' ha donat en legitima ante-votació.

La candidatura del partit republicà federalista que aconsellem votar en esta ciutat, es:

Pèl primer Districte, ciutadà Benito Arabio Torre.—Pèl segon, ciutadà Estanislao Figueras.—Pèl tercer, ciutadà Joseph Anselm Clavé.—Pèl quart, ciutadà Francisco Pi y Margall.—Pèl quint, ciutadà Santiago Soler y Plá.

Tot altra candidatura debilitarà la cohesio tant necessaria avuy pel nostre partit; la que está composta dels digníssims ciutadans que acabem de anomenar es la legitima, es la que recomanem votin los amants de la legalitat y del decoro del partit republicà, que ja es hora de que apareixi als ulls de sos enemichs com una agrupació formal y seria y no com un cau de divisions y de discorديات miserables.

¡A las urnas y viva la ley del partit!

A VOTAR.

DINTRE de pocas horas tornaran a obrirse 'ls comicis y las urnas esperaran los sufragis del poble, pèls que deuen sortir los diputats per las próximas constituyents.

Necessari donchs es de tot punt, que 'l poble fassi us de aquet dret, lo mes gran que ha conquistat desde la revolució de Setembre.

Gracias al us del Sufragi universal, gracias á aquesta llibertat que tothom avuy té per igual, de confiar la seva representació á una persona de son agrado, habem lograt que en totas las Corts tinguéssim una digna representació de nostras ideas y á aixó 's deu sens dupte, 'l que haja arribat á ser quant molts, menos se ho creyan, una veritat, un fet, lo plantejament de la República en Espanya.

Mès lo camí no está fet encara, lo Govern Provisional no es pas un fet absolut, es un fet relatiu, es un govern republicà fins lo dia en que el país haja pres lo govern, per declarar davant del mon la forma dins de la república mes necessaria, mes convenient y mes profitosa al noble poble Espanyol.

Nosaltres republicans demócratas federales; no mes sabem que cap li pot convenir mes y fins estem per dir que cap altre es posible solidarse en una terra que ab lo curt temps de quatre anys, ha vist caure duas monarquias; pero sabem també que quant menos nos ho esperabam 191 homes molts d' ells inconcients, no pochos traidors y sobre tot ambiciosos, matar pogueren la justa aspiració de tot un poble, atropellar totas las lleys de la lògica y portarnos un rey que si hagués sigut un malvat, podia haber donat llarchs dias de dol á nostra estimada patria.

Davant del eloqüent llibre de la esperiencia; davant del convincent exemple dels fets, tota declamació es pobre y la ploma mes ben trempada no podria dir lo que aquell terrible número expressa.

Pobres de nosaltres si 'l fruit de nostres sufragis nos dessin per resultat veure frustradas las may com avuy justíssimas aspiracions de nostre cor.

Y si aixó fos; si tal cosa cabés en lo possible; á nosaltres y á ningú més que á nosaltres se podria donar la culpa. Llibertat absoluta habem tingut pera designar las personas á las que debem investir ab lo honorós càrrech de diputat. Ningú ha vingut á fernos pressió, ni á imposarnos voluntats ajenas, ni á influirnos ab la seva forsa moral. Lliure se 'ns ha deixat lo camp y nostra voluntat ha sigut respectada y garantida com may potsér y sense potser, se habia fet en nostra terra.

¿Que falta sols pera que las eleccions sian imponents, grans y los diputats surtin dels fons de las urnas ab tota aquella autoritat que 'ls té de fer respectables davant del districte, davant del poble, davant de las nacions civilizadas? Falta tant sols, que surtin per un número tant gran de sufragis que fassi veure bé á las claras que sa elecció es filla de la inmensa majoria del partit y que aquet partit es tant majorós que mereix justament la consideració, atenció y respecte del govern del país.

¿Y aixó com se logra?

Anant á votar, acudint, á depositar tots, nostres vots en las urnas que nos los esperan.

Ha dit un sabi que deixar de fer us de un dret, es renunciar al dret. Nosaltres creyem també que no fer us del sufragi es renunciar al sufragi, y aquell que renuncia al sufragi deuria serne privat per sempre mes, y tots sabem que á qui 's priva de fer us del seu vot es solsament als qui son criminals, davant de la ley.

En tots los paissos civilizados lo poder fer us en ostensible manifestació de aquesta preciosa conquista es un dia de festa y sino recordeu la inmensa xifra de votants que prengueren part en votar al president dels Estats Units; recordeu lo número de electors que han lluitat fa poch en França pera la elecció de dos diputats; y no obstant havem de convenir que aquestos fets res signifiquen davant de la grandiosa votació de unas constituyents que teran de cambiar tot l' organisme polítich social de la nostra estimada Espanya.

Necessari es donchs que anem á votar. Tots, sens que ningú 's quedi enrera sino vol ser criminal davant de nostre partit, davant de la historia. Necessari es que acudim compactes á las urnas; pero necessari es també que tinguem cuidado en qui depositem los nostres sufragis; perque no haguem de consignar per segona vegada una terrible defecció com la dels 191 que portaren á D. Amadeo, pus no sempre se 'n trobarian altres 191 que dos anys després nos portessin la República.

Ciutadans: á votar perque del fons de las urnas surti trunfant la república democrática federal social.

BATAILLARAS

Lo diumenge va despedirse del públich barceloní la eminent actrís italiana Sra. Pezzana, deixant en lo cor de tots los seus admiradors un vuit difícil d' omplir y una memoria del seu talent que difícilment se oblidará. La numerosa concurrencia que omplia de gom á gom lo teatro Principal la vá acompanyar entre aplausos y vivas á la seva casa.—Vetaqui una cosa particular vá dir un nostre amich. Tres mesos enrera se n' va anar cert italiá ilustre y ningú ho va sentir; avuy marxa una italiana ilustre y tothom la plora. ¿Perqué deu ser aixó?—Home esta vist, perqué D. Amadeo valia per lo que 'ns costaba. La Pezzana val per lo que val.

Dos concerts clàssichs acaban de celebrarse en el Teatro Espanyol per la aplaudida societat de quartets.

Lo aplaudible de aquestos concerts es, deixant apart la magnificencia de las produccions fillas dels grans mestres, la notable execució que alcansan. Un se fá la ilussió de que es un sol instrument lo que fá sentir aquellas sublimes concepcions: tal es l' ajust, la expressió y 'l sentiment ab que son tocadas. Lo públich los aplaudeix ab entusiasme y nosaltres ab lo públich.

Los radicals compromesos en los últims successos han anat á Portugal.

Davant dels Tribunals haurian hagut d' anar, que l' atentat contra la república es lo major dels crims.

Las obrers de Málaga han fet al govern l' oferiment de una part dels salaris de que disfrutan per atendre als gastos de l' Estat.

Mirínse 'ls capitalistes en aquest mirall, y sino s' horrorisan de si mateixos, es que han gastat tot lo sentiment del horror en pamplinas contra la República.

Los anomenats intransigents de Madrit han fet una manifestació per donar que dir als periódichs enemichs de la república.

Per fortuna lo poble que té molt bon sentit los deixa aislats y va fent lo seu fet.

Totas las exageracions son dolentas, y are qué anem á constituir lo definitiu reynat de la Democracia. Déu nos guardi de baladers y de mals intencionats.

En Nouvilas ha publicat una magnífica circular, al pendre possessió del seu ministeri.

L' exercit ha de ser de la patria; pero dintre de una república deu estar organitzat republicanament.

Aixó es lo que vol fer en Nouvilas, y en aixó l' aplaudirem nosaltres y l' aplaudirá 'l país.

En lo mes de Abril últim, la deuda dels Estats Units ha disminuít 2 milions 248 mil duros.

¿Quin dia podrém dir d' Espanya lo mateix?

Lo dia en que la República estiga arrelada aquí com allá.

Reguemla ab lo nostre suor, ab la nostra sanch si es necessari: cuidemla ab constancia y tot se caminará.

A DON CARLOS.

Diuen que estás decidit á probá á n' aquí fortuna apoyat pèl teu partit... vaja... tórnete 'n al llit infelis que aixó es la lluna.

Per qui 'ns has pres insensat? Si 't creus que aquí som de palla vas bastant equivocat! lo poble ja es ilustrat y no vol reys... de quincalla.

May lo poble catalá al látigo de un Borbó lo seu front humillarà, antes mil cops morirá que suportar tal borró.

Creu donchs: no vulguis ser rey agafa la diligencia y tórnete 'n á Vevey, sino perdrás sens remey los quartos y la paciencia.

Aixis sortirás d' apuro y no 'n patirán tas arcas, pues aquí á Espanya t' ho juro

ja no volém mes monarcas
ni de debó ni de suro.

Y tu ets de suro... 's coneix
fins per rey foras bunyol,
y aixó que tothom serveix...
hasta ab lo mirar mateix
se 't coneix que ets un mussol.

Y aixó fora 'ls de ta grey
qualsevol d' Espanya ho nota,
¿com vols que obehim la lley
de un rey tant lletxot... de un rey
que te boca de granota?

Si vols seguir mon concell
deixat de semblant desfici:
si no vols tení un tropell,
sigas mes net de clatell,
no vulgas aquest ofici.

Que si avans tresors donaba
are no mes dona sustos;
tot vé ab lo temps que s' acaba:
y lo que aates agradaba
are sols causa disgustos.

Es aixís fill... que hi farás?
Lo qui vol ser rey, s' exposa
fins á perdre 'l cap... estás?
...Ja se vé que si per cas,
tu no perdrias gran cosa.

Pues si te 'l feyan saltar
y una cuinera de trassa
l' arribava á arreplegar,
lo podria aprofitar
per fé escudella ab carbassa.

Mes deixant corre la broma,
si vols te daré un concell:
no 't senti dels reys la moma,
per la dclsr de una poma
no vulgas perdre la pell.

Si aixó fas, y tens á bè
ferne fuji' als teus ab manya,
es lo únich bó que pots fé';
pues creume de rey de Espanya
may ho arribarás á sé'.

Pues de rey ne tenim ya:
es honrat de bona mena,
no es despólich ni tirá,
no atinas com s' anomena?
Es lo Poble... cap de pá!

PERE SENSE POR.

A LA ILUSTRE Y MOLT DISTINGIDA PRIMPESA DONYA MARIA DE LAS NIEVES.

Sonet.

No ton valor atmiro, oh grant primpeca,
Per mes que ton valor assombri á Espanya,
No 'm suptan tas virtuts en la campanya,
No 'm causan tos grans fets cap estranyesa,
Ni 'l seductor encant de ta bellesa,
Ni ton seráfich cor que la fé entranya,
Ni 'l brill de ton escut que res empanya,
Ni 'ls mil blasons que ostentas de noblesa:
No 'm pasma res d' aixó; son cosas vistas
En épocas de nobles y d' esclaus:
No 'm pasman, no, tas glorias, tas conquistas,
Oh Blanca, admiració dels homes braus...
[Lo estrany per mi es que tú, per los carlistas
Deixessis lo carrer d' en Trenta Claus!!!

LLUS DE I.

Lo senat y la Cámara dels Estats Units han
felicitat á la República espanyola.

Quan se reb una abressada dels represen-
tants de un poble tant digne com lo nort-ame-
ricá, se sent l' ánima enorgullida.

Després d' aixó ¿que hi fá que las vellas
monarquías no 'ns regoneixin?

En Velarde ha manat tapiar las casas de pa-
gés.

Los conills que ab unglas de lleó corrian
per nostras montanyas, se quedan sense cau.

Encare, que 'ls pagesos sembla que mes s'
estiman cassarlos que tancar las casas.

Ja es hora de que aixís se fassa.

En Cabrinetty al últim ha sigut ascendit á
brigadier.

Es un acte de justicia que aplaudim ab tota
l' ánima.

Militars com ell, incansables, actius, enér-
gichs, valents y decidits, deuen trobar en la
República una recompensa corresponent á sos
mérits.

Lo ciudadá Rubau Donadeu continua alcan-
sant bibliotecas per los pobles de la ribera del
Llobregat. Bè; nos n' alegrem. Aixó es lo que
déu procurarse que tinga 'l poble. Aquestas
son las armas que tenen de acabar ab la tira-
nia y portar á la curta ó á la llarga la fraterni-
tat universal.

Lo govern ha publicat una magnífica circu-
lar electoral. En tota ella hi resplandeix l' es-
perit de imparcialitat.

May la decencia política s' havia elevat á
un grau tant considerable.

Lo poder executiu vol que las próximas
eleccions sigan la verdadera base de las futu-
ras institucions, y á n' aquest efecte procura
per tots los medis que sigan neutrals y puras
com cap se n' hajan fetas.

Se respectará 'l dret de tothom; se castiga-
rá tota infracció, siga qui vulga 'l que la co-
meti. Aixó es l' imperi de la lley.

Si encare n' hi ha que fan lo bót, recórdin-
se que qui bota, no sopa; y no olvidin que to-
thom veu que no es per falta de garantías, sino
per falta de simpatias que no van á las urnas.

Lo dia de la Asumpció comensarán en el tea-
tro de Novetats los populars concerts de la so-
cietat de Euterpe. Encare que son fundador lo
inspirat poeta músich Joseph A. Clavé aquest
any no pugui dirigirlos personalment, no dei-
xarán de ferse com sempre y creyém que com
sempre serán concorreguts. S' espera, que ab
tot y 'l seu càrrech de governador vindrá á
portar la batuta en alguna de aquestas festas,
de lo que 'ns alegrarem.

Se parla de que son molts los que sollicitan
empleos. Aixó en Madrit.

Se parla de que son moltíssims los que soli-
citan la federal.

Aixó per tot' Espanya.

**

Quan haurém establert la federal farém una
lley d' empleats, mediant lo cual únicament
lo mérit y la aptitud trobaran lo que 's me-
reixen.

Are com are aquestas son las últimas mo-
narcadas.

REPICHHS

Pera que 'l poble sábiga la modestia ab que
vivía Napoleon III de qui tantas alabansas
nos han contat los diaris realistas, los dirém
que 'n l' últim encant que 's va fer lo dia 23
de Abril se van vendre 35000 pessas de tela,
entre las quals figuraban 5000 llansols, 1028
dotzenas de tobollons, 900 estoballas y 300
devantals.

**

Lo rentat de Napoleon III costaba cada any,
25000 duros! Y ab tanta netedat y tanta bu-
gada tant brutament com va caure!

Se tracta d' alsar contra 'ls carlins un so-
maten general.

Nos sembla que aquest será el millor gene-
ral contra 'ls carlins.

En un dinar que tingueren los principals
carlins en una fonda de Ribas, ab una mica
més se tiran las ampollas pèl cap.

En plena primavera tractavan de menjar
castanyas per postres.

Que no s' amohinin per tant poca cosa.

Bè prou que 'ls las donará la tropa republi-
cana.

L' candidat republicá per Olot es en Suñer
y Capdevila.

L' arcalde d' Olot se diu Deu.

Sabém que 'n Suñer ha escrit una carta
á Deu.

Vegin si es cert que la República es la pau,
que fins Deu y en Suñer y Capdevila 's recon-
cilian.

Ab la pujada de 'n Nouvilas al ministeri,
son ja quatre 'ls catalans que forman part del
Poder Executiu.

¡Quatre catalans! dirán los madrilenyos.

Quatre fills de las provincias mes republi-
canas d' Espanya, dirém nosaltres.

No anirém á buscar vi blanch á n' al desert
de Sahara.

Cada terra dona 'ls seus fruits.

Alguns radicals han declarat que no volan
ni defensarán á la actual situació.

Lo que traduhit per nosaltres al terreno de
la veritat significa que la actual situació no
vol ser defensada pèls radicals.

Lo general Velarde als carlins déu sem-
blarlos l' esparver.

Presentarse ell y desferse las partidas es
una mateixa cosa.

¡Pobres coloms que fins are volavan en
gran munió, aconduhits pèl tarot atrotinat y
vell del absolutisme!

Disolta la Comissió permanent, tot es saber
si 's publicarà ó no una protesta dels radicals.

Sobre si 's publicarà ó no 's publicarà, es-
tan com los gats y 'ls gossos, á mata-degolla.

¡Pobre gent! No basta que sigan morts y
enterrats. En lo mateix cementiri han de ba-
rallarse!

Lo partit radical s' ha girat contra la disol-
ta comissió permanent, perque no ha publicat
la protesta contra la disolució.

Als toros, morts per la espasa 'ls remata 'l
catxetero.

Y després las mulas los treuhen de la plas-
á rossegons.

¡Desgraciat de qui naix ab banyas!

L' intendent de Carlos l' imbécil diu que s'
ha escapat emportantse'n una forta quantitat.

Aquest lladregot al últim, ha sortit mestre
á copia de tractarse ab gent del ofici.

Lo Reglament de abolicó de la esclavitut
diu que ha sigut rebut ab éxit y entre l' ór-
dre mes complert en Cuba.

De 'n mica en mica
s' afluixa la Lliga.

¡Un negre! ¡Vejin que son las cosas! [Prop
d' Igualada s' ha trobat un carlí mort que era
d' aquell color. ¿Que volen jugá que 'ls parti-

daris del ninyo Bobi (a) D. Carlos, dirán que era un lliberal que 'ls seguia per amor al art?

Se diu que 's tanta la ràbia que 'n Saballs té a Cabrinety que ha manat a tots los seus que ni cabrit vol que menjin fins que haurán mort al valent brigadier.

¡Pobre gent! Me sembla que may farán Pascua!

A una mare de Dèu de Sevilla, anomenada *Virgen de los Reyes* l'hi han robat la corona. En aquets temps, qui la fa anar ab corona a n' aquesta bona senyora?

Are que 'ls capellans se disfressan, ¿com dimoni no 's vá disfressar també?...

Cárlos lo ximple y la seva Margarida han anat a París.

N'hi ha que parlan de que de París se'n van a *Bicêtre*.

Bicêtre es lo Sant Boy de Fransa.

Un periódich de Italia diu, que cuant se presentá a D. Amadeo 'l decret per que firmés la llibertat dels pobres negres, vá respondre:—Vosaltres voleu que firmi la llibertat dels negres, bueno: donchs demá vos ensenyaré com se sap emancipar un blanch.

Nosaltres no creyem a D. Amadeo capas de aquesta resposta, pero are volem que 'n un moment de inspiració ho digués. ¡Y bé, qué? Favor.

Hi ha homes que 's creuen bons per tot, y que guiats per l' orgull ó per la ambició s' consideran capassos de desempenyar tots los càrrechs de una nació per difícils que sian. Ab motiu de las eleccions a diputats constituyents, s' han vist cosas que farien trencar de riurer sino 'ns fessen llástima. Fá poch dias que un presunt candidat, va anar a una imprenta ben coneguda de esta ciutat per ferse imprimir las candidaturas, y al escriure'l seu nom va dir al impressor:

—Escriuill vosté mateix que 'n sabra més que un.—¡Aquest un, volia dir ell!

Los electors de un altre poble com qualitat rellevant del seu patrocinat, deyan:

—¡Si vejessiu que bè 'ns ensenya l' exercissi!

Se assegura que 'n Saballs ha fet fusellar a quatre cabecillas perque estaban cansats de fer l' os y volian acatar lo govern de la República.

Tractantse de carlins. ja no 's pot dir: Llops ab llops no 's mossegan.

REFRANS IMPORTANTS EN LOS PRESENTS DIAS.

Vots son trunfos.

'L qui no fa centinella, 'l gos l'hi vuida la cistella.

Lo que pots fer tu mateix, no deixis que ho fassin los altres.

Gos lladrador no cassa llebra.

Pilota votadora toca ratlla.

Qui no posa no treu.

CANTARELLAS.

Qu' hermosa qu' ets quan me miras

y carinyosa somrius...

Ab tú y cincuenta mil duros

jay que 'n fora de felis!..

Perque ets morena t' enfadas

y ho tires tot a rodar.

Aixó ray, pot arreglarse...

Te farém emblanquinar.

Sempre 'm tractas de tacanyo

perqué may te dono res.

Vaja... quan treuré la rifa

té regalaré un tortell.

Fá un any tot just que festejas y ja 'm parlas de casar?... No vagis depressa, noya, que del dilluns vé 'l dimars.

Dius que un altre ram te compri perque es sech ja 'l que vaig darte: si 'l ram s' ha assecat, nineta, mes seca tinch la butxaca.

Me transportas quan tu cantas á un mar de ilusions d' amor; pro per ço calla una mica que are no estich per cansons.

PERE SENSE POR.

¡Amor! me diu una nina ab véu fineta y amable al temps que un trist pagés diu: ¡HA MORT! lo ruch del estable.

—Ay galan, per tu jo 'm moro per tu jo 'm moro galan— y... al cap de set ó vuit dias... ¡¡com un moro 'm vá olvidar!

UN ACTOR DEL ODEON.

Me tens noya 'l cor robat, pero, aixó si, m' amohina que ton pare 's diga Carlos y tu 't digas Margarida.

BOIXOMPIFAIG.

Diuen que la bolsa baixa per por a la federal: ¡aixis se posés a cero que quedariam en paus!

Per lliurnos de carcundas ¿sabeu quin remey hi hà?.. construir tot deseguida Puigcerdans a cada pas.

B. M. T.

Van mori 'ls conservadors en la caixa d' Ultramar, y en una plasa de toros van morir los radicales.

Per modelo de marquesos lo marquès de Sardoal; per politichs consequents Rivero y Echegaray.

B.

Diu que ab en Savalls la corras? donchs ne 't busquis semblants talls, perque si arribo a saberho correréu tu y en Savalls.

B. P.

Dius que si per cas prenc l' arma tú vindrás de cantinera, donchs Teta... no 'u sabrás pas; no vull destorbs a la guerra.

T de R.

Mirínse que 'ls caixistas devegadas fan dir unas cosas... Figureuse qu' l' altre dia per comte de dir que Robert Robert «no habia pogut escapar a la humana condició», nos van fer dir que no habia pogut escapar a la humana ambició. Cuidado homes. Un dir 'ns faran di que San Pau fumaba ab pipa.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR de la Campana.

Han remés xaradas que passen al torn pera esser insertadas segons son merit, los ciutadans D. Patot, Esteve Garrell, Un jove de Barcelona, Sanell, Nemy Passiobè, Pep, Titari de Figueras Un Escuat de Reus, Ventra Raton, Coix de la Nena, Tremolins, Falé Un sarahuista, Fullaraca y Grepia, Brach ó Bombiet, Nola, Pere May-sua, Quimet M., Antonet de la Figue. Fra Pau de Cornellá, Pere Parera.

Han remés endavinallas los ciutadans Trompet de Reus, Pau Trenyina, Bremolins, Pep, B. M. O. Pau Parera Un pagés de fora.—Lo de vosté s' ha de corregir molt pera poder aner.—Un que viu lo gran pais. Id. id.—Antonet de la Figue. Id. id.—Sagrasta de San Jaume.—Dos

quartos del mateix.—Marroixa. Igual que 'ls altres.—Un americano del poble nou.—Es molt raspós, s' ha de lliurar.—Un conegut de vosté Id. id.—Fullaraca y Grepia. Id. id.—Jona Tenorio.—Id. id.—Un republica d' Arenys de Munt.—Envihins almellas y no versos tant poch dolços.—Un centinella.—No l' hi envejem l' oido; en vos versos los accents van com van.—Quatr'ulls.—Los seus redolins son moit de xicot.—Carlos seté.—Enterats.—Pau Pollús.—Guardém y aprofitarem las batalladas que 'ns envia.—I. Treballig. En los versos sobre en Saballs ha fet tart després de lo de 'a Volarde.—Pop.—Lo quento de vosté bastant grasonet ja lo haviam sentit explicar, pero ab mes salero encare.—Mossen Guixa.—Mil gracias; lo complaurém.—Un aprenent de poeta.—Es massa transparent son epigrama.—Pera Parera.—Aprofitarem la seva batallada.—Bernat milij ximple.—Arreglarém lo que 'ns envia.—Bernat Pescaire.—Reparanhe bé a lo que 'ns envia hi falta sol.—Boixompifaig.—Guardém los seus versos.—F. A. y Matorras.—Aprofitarem una bona part de lo que 'ns envia.—P. A. y S.—Guardém los seus versos, que si no 'm tinguéssim tants los insertariam aviat.—Trompet de Reus.—Gracias per lo que 'ns envia; no fassa cas de que no 'l complasquem tan aviat com voldriam.—D. M. de las Nieves.—Lo repich que 'ns envia es massa llarch.—Grabat. La paciència todo lo alcanza, deya Santa Teresa.—Cosme Collillas.—Guardém los seus versos.—Un suscriptor que no 'ls ha fet.—Id. id.—Francisco Serra.—Id. id.—Joan de l' esca. Xaradas en prosa u están de moda: de insertar alguna cosa si 'ns agrada no 'n fem pagar res.—Francisco Gual, Sabadell.—Lo que 'ns envia ho insertarem.—Un Plaga de la parroquia.—Id. id.—Francisco Guasch.—Aprofitarem part de lo que 'ns envia.—Pere sense por.—L' hi agraheim lo que 'ns envia, ho insertarem tot.—A. F. O. Id. id.—Pop.—Idem idem.

SOLUCIÓ

á las dos xaradas y a la endavinalla del número anterior.

Si de MA-TEU-LO los crits contra SA-BALLS jo sentia, tot seguit l' empaytaria ab lo GANIBET als dits.

EUDALT TORRENT.

Han remés las tres solucions exactes los ciutadans B. M. O., D.ª Maria de las Nieves, Cándida Tura, Un Xarquet petit, Nola, Pep, L' abi Soguer, L' hereu Vall, Carlos seté, Esteve Garrell, Una andalusa, Sanell, Un Gros Francés, Quatr'ulls, Zumalacárragui, R. C. P. y J. R. V., Un jove de Barcelona, Punt de las donas, Pau Crosip, Mossen Será, Un guapo de Arenys de Munt, Aquell de la barratina, Pere de las llangonissas, Uns Primistas, Un jove de poca solta, C. P., Fullaraca y Grepia, Pomerem, Un conegut de vosté, Pagés de fora, Pop, Antonet de la Figue, Marroxe y A. Farinetas.

Han endavinat las dos primeras J. A. y Metorras, Pau Pallas, Carleta de A. de M., Cosme Collillas, D. Patot, M. Sillac y Patrocini.

Y l' última no mes, M. R. de Arenys de Munt, Francisqueta de ca' n Curt, Dolores Basté, y Carcussa de ca' la Susagna.

XARADA

I

Me sol fé un dos lo pensar que hi ha encar qui tres carlistas després que cosas tant tristas, nos han fet presenciar.

Veyent clar que la conciencia no está de fer mal dos prima, qui ab aquesta gent s' arrima té mal cor y poca ciencia.

Y si la pena de mort no estés per sort abolida aquesta gent envilida faria la fi en un tot.

UN APRENENT DE POETA.

II.

¿Per qué dos hu las campanas ab mes bon dos?

Perque Catalunya prompte será un federal tot.

ENDAVINALLA.

Corro y no 'm pots deturar, ni 'm pots fe anar mes depressa: desde temps immemorial dividit so en dos dotzenas.

So inmaterial y mortal.

De germans jo crech que sempre ne tindré y n' hauré tingut; pero no 'n tinch are; y veyas, may só estat, ni may seré, y are soch.—Endevineume.

MOSSEN GUIXA.

(Las solucions en lo próxim número.)

I. Lopez, editor, Rambla, 20.

Imp. de la V y F. de Gaspar, Aulfo, 14.